

Seznam povinných a výběrových míst

VÝLET č. 1 <i>Moravskými Kopicemi na Velký Lopeník</i>	povinná místa	Starý Hrozenkov, Velký Lopeník, Lopeník (obec)
	výběrová místa	Mikulčín vrch, Vyškovec, Vápenice, Skalky – Modrá voda, zámek Světlav
VÝLET č. 2 <i>Hraniční Třešňovou cestou k vrcholu Javorník</i>	povinná místa	Bojkovice, Žitková, Šanov
	výběrová místa	Krhov, pramen Olšavy, Na Koncích, Javorník, Pláňava (Lazy)
VÝLET č. 3 <i>Za majestátními Vršatskými bradly na Slovensko</i>	povinná místa	Valašské Klobouky, Vršatec, Sidonie
	výběrová místa	Královec, Nedašova Lhota, Brezová, Vlárský průsmyk, Brumovský hrad
VÝLET č. 4 <i>Od zříceniny hradu Starý Světlav k zámku Nový Světlav</i>	povinná místa	Luhačovice, Malenisko, Starý Světlav
	výběrová místa	Řetečov, Luhačovická přehrada, Pozlovice, Sehradice, Přechovice
VÝLET č. 5 <i>Cestou hrdinů SNP na nejvyšší vrchol Bílých Karpat</i>	povinná místa	Velká Javořina, Holubyho chata, Květná
	výběrová místa	Korytná, Kamenná bouda, Nová hora, rozhl. U Křížku, Nový Dvůr
VÝLET č. 6 <i>Podél Vlárské dráhy k zámku ve Slavičíně</i>	povinná místa	Brumov-Bylnice, Hložecká kaple, Slavičín
	výběrová místa	Jelenovská, Štítná nad Vlárí-Popov, Bohuslavice nad Vlárí, Divnice, Kolelač

Z Á Z N A M N Í K

TURISTICKÉ AKCE

„Léto v Bílých Karpatech“

2018

Moravský odbor Klubu českých turistů

FÉNIX Brno - Medlánky

Vážení a milí přátelé turistiky,

do rukou se Vám dostává záznamník „**Bílé Karpaty**“, který byl vytvořen především jako záznamník k turist. akci KČT Fénix s názvem „Léto s Fénixem“ a podnázvem „Léto v Bílých Karpatech 2018“. Záznamník je rozdělen do šesti oblastí podle šesti výletů, které se konaly během výše zmíněné akce. Prakticky všechna místa tohoto záznamníku se nachází v CHKO Bílé/Biele Karpaty, několik málo míst naleznete ve Vizovické vrchovině v okolí města Luhačovice. Z každého výletu je pak vždy vybráno 8 nejzajímavějších míst. Mapky jednotlivých výletů i s popisem tras je možné nalézt na internetové adrese www.kctfenix.ic.cz.

Bílé Karpaty, jež se rozkládají na území Hodonínska, Uherskohradištska, Zlínska a v západní části Trenčínského kraje, se mají opravdu čím chlubit. Najdeme tu unikátní přírodu, malebnou krajinu, množství památek a dochovaných lidových obyčejů, spoustu možností pro strávení letní i zimní dovolené. Na území Bílých Karpat s rozlohou 655 km² je vyhlášena stejnojmenná Chráněná krajinná oblast Bílé Karpaty - Biele Karpaty. Nachází se zde oblasti s nejvyšší pestrostí a početností orchidejí ve střední Evropě. Mezinárodní kvality tohoto území také ocenilo UNESCO, které ho v roce 1996 zařadilo na seznam biosférických rezervací. Po krásách Bílých Karpat Vás kromě značených tras KČT provede také sedm naučených stezek. Cykloturisté mohou projet dálkovou beskydsko-karpatskou magistrálu nebo zvolit některou z regionálních tras. Z nejznámějších památek připomeňme kuželovský větrný mlýn, novogotický zámek Nový Světlov v Bojkovicích, památky lid. architektury na Horňácku a Uherskobrodsku, stavby Dušana Jurkoviče v Luhačovicích nebo zříceninu románského hradu v Brumově. Patrně nejznámějšími folklórními událostmi jsou mezinárodní folklórní festival ve Strážnici, Horňácké slavnosti ve Velké nad Veličkou, Kopaničářské slavnosti ve Starém Hrozenkově nebo Festival masopustních tradic Fašank ve Strání.

Bílé Karpaty jsou prostě mimořádně zachovalé území s nedotčenou přírodou a stále živými lidovými tradicemi. Určitě tak stojí za Vaší návštěvu.

Kromě výletu do okolí Luhačovic se všechna místa tohoto záznamníku nachází na území CHKO. Držte se proto, prosím, při jeho plnění turisticky značených cest a dodržujte pravidla pobytu v chráněných oblastech. Přísně je zde mimo jiné zakázáno rozdělovat oheň a sběr jakýchkoliv rostlin, živočichů či nerostů.

Přejeme Vám při plnění záznamníku jen samé pěkné a neopakovatelné zážitky.

MO KČT Fénix Brno-Medlánky

Podmínky plnění:

- 1) navštívit 3 povinná místa z každého výletu (celkem tedy 18 povinných míst)
- 2) navštívit 2 výběrová místa z každého výletu (celkem tedy 12 ze 30 výběrových míst)
- 3) navštívená místa si potvrďte předepsaným způsobem, pokud to nebude z jakéhokoliv důvodu možné, lze dané místo doložit i fotografií
- 4) po splnění zašlete záznamník na adresu KČT Fénix Brno – Medlánky (do obálky vložte **pošt. známku** na zpětnou zásilku v odpovídající výši, záznamník Vám bude po zaevidování vrácen spolu s odznakem zpět)
- 5) **cena záznamníku s odznakem je 70 Kč**
- 6) doba plnění je omezena na 10 let, doporučujeme splnit do 5 let od zakoupení

Evidenční list záznamníku:

Jméno a příjmení	
Adresa bydliště, včetně PSČ	
Telefon	
E-mailová adresa	

Evidenční číslo záznamníku	
Rok vydání záznamníku	
Datum vydání odznaku	

Vyplněním evidenčního listu souhlasíte se zpracováním Vašich osobních údajů. Osobní údaje jsou poskytnuty čistě pro účely MO KČT Fénix se sídlem Ostružinová 5, 621 00 Brno-Medlánky. Vaše údaje jsou chráněny dle pravidel o ochraně osobních údajů čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016. Osobní údaje budou uchovány po dobu nezbytně nutnou a nejsou volně přístupná jiným subjektům. Jako subjekt údajů máte právo na přístup ke svým osobním údajům, máte právo na jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování. Dále máte právo požadovat vysvětlení ohledně zpracování osobních údajů.

Záznamník vydal Moravský odbor KČT Fénix Brno – Medlánky ku příležitosti konání cykloturistické akce „Léto s Fénixem“ s podnázvem „Léto v Bílých Karpatech“ v r. 2018. Jako hlavní zdroj informací bylo využito map KČT a internetových stránek daných zajímavostí. Neprošlo jazykovou úpravou.

Kontakty:

poštovní adresa: KČT Fénix Brno – Medlánky
Ostružinová 5
BRNO 21 - Medlánky
621 00

e-mailová adresa: kct.fenix@centrum.cz

internetové stránky: www.kctfenix.ic.cz

Výlet č. 1

Moravskými Kopanicemi na Velký Lopeník

1. Starý Hrozenkov

Obec (893 obyvatel) ve východní části okresu Uherské Hradiště, středisko Moravských Kopanic (Moravského Slovácka). První písemná zmínka o obci z roku 1261, v 16. St. osídlen Valachy. Několikrát zpuštěn a znovu obnoven, za protireformace misionářská stanice pro zabránění vlivu slovenských evangelíků a moravských nekatolíků. V 18. stol. osídleny okolní stráně obyvateli ze Slovenska, většina půdy se obdělávala pouze kopáním – odtud název Kopanice, v obci pravidelně konány Kopaničářské slavnosti družby Čechů a Slováků. V obci památky lidové architektury, na návsi pozdně barokní kostel Narození Panny Marie a informační centrum pro rozvoj Moravských Kopanic. Severně od Hrozenkov přírodní zajímavostí čedičový lom s typickou sloupcovou odlučností.

Potvrzení: razítko z obce

2. Velký Lopeník

Velký Lopeník je 4. nejvyšší vrchol Bílých Karpat (911 m) s 22 m vysokou dřevěnou rozhlednou (od července 2005 s kamenným podstavcem). Rozhledna se nachází na hranicích České republiky a Slovenska na pomezí okresu Uherské Hradiště a Nové Mesto nad Váhom. Nabízí kruhový rozhled na obě strany hranice, za dobré viditelnosti jsou vidět Hostýnské a Vizovické vrchy, Javorníky, Malá Fatra, Strážovské vrchy, Bílé a Malé Karpaty, Pavlovské vrchy, Chřiby a další oblasti. Do konce 80. let 20. století stávala na místě nynější vyhlídkové rozhledny třípatrová triangulační věž. Západně pod vrcholem se nachází pramen pitné vody, jedná se o nejvýše položenou studánku v Bílých Karpatech. Z obce Lopeník vede na vrchol naučná stezka „NS Lopeník“, která na 8 zastaveních představuje zvláštnosti krajiny a přírody moravských Kopanic.

Potvrzení: razítko z rozhledny, příp. opis tur. orientace

3. Lopeník (obec)

Rozlehlá kopaničářská obec se 222 stálými obyvateli rozprostírající se na svazích a úpatí Malého a Velkého Lopeníku a také v Lopenickém sedle. Toto území bylo natrvalo připojeno k Moravě až roku 1784 a v roce 1791 byla z rozptýlených samot utvořena jedna obec. V minulosti se většina obyvatel živila prodejem léčivých bylin a výrobou dřevěného nářadí. V jihovýchodní části obce se nachází památkově chráněná usedlost čp. 141 se zachovalou doškovou střechou. Kromě této památky nalezneme v obci informační centrum, kamennou zvonici, litinové kříže a památník obětem 2. sv. války. Na katastru Lopeníku významné přírodní památky Gruň a U Zvonice. Jedná se o podmáčené květnaté louky a pastviny se vzácnými druhy motýlů a orchideí.

Potvrzení: razítko z inf. centra, příp. jiné z obce

4. Mikulčín vrch

Výrazný vrch s nadmořskou výškou 799 m v centrálním hřbetu Bílých Karpat, na jehož vrcholu se nachází nepřístupná kovová telekomunikační věž. Mikulčín vrch je také známým letním i zimním turistickým střediskem Moravského Slovácka. Kromě dobrých běžeckých terénů zde nalezneme i několik lyžařských vleků. Jihozápadním směrem se nachází Lopenické sedlo, pojem celé oblasti, místo, kde se na rozcestí setkává sedm cest. U chaty Jana je pak možné shlédnout pohádkový les s vyřezávanými postavičkami a zvířátky.

Potvrzení: opis zelené turist. značky směr Vel. Lopeník

5. Vyškovec

Zemědělská obec vzniklá z jednotlivých samot s velkými výškovými rozdíly. Typická kopaničářská osada se zbytky dřevěných domů se zvláštním způsobem vnitřního vytápění. Památník letcům dálkových bombardérů 15. americké letecké armády, sestřeleným německými stíhači v l. 1944–45 v prostoru východní Moravy. Na místech dopadu jednotlivých strojů většinou pomníčky. V katastru obce 4 památné stromy – javor klen zvaný Klen ve Vlčí a 3 lípy velkolisté zvané Lípa u Šamáků, Mandincova lípa a Rapantova lípa. Při silnici na Mikulčín vrch se nachází zvonička s hudbou, která začne automaticky hrát s příchodem návštěvníků. Od zvonice daleké výhledy na slovenské hory a údolí – zvláště do údolí Drietomice a Bošácké doliny. Ve Vyškovci pramen uhlíčitě minerální vody Vyškovecká kyselka.

Potvrzení: razítko z horské chaty, příp. opis tur. orientace

6. Vápenice

Zemědělská obec, nejmenší v Moravských Kopanicích. První písemná zpráva pochází z roku 1750. Původní obyvatelé se živili pálením vápna v jednodnových pecích. Jméno Vápenice je odvozeno právě od těchto pecí. Obec je také známá výrobou dřevěných holubiček, zajímavostí výklenková zvonička Panny Marie Bolestné z roku 1994. Ve Vápenicích působil lidový vypravěč Josef Lebáněk, své dovolené zde pravidelně trávil spisovatel Jiří Mahen či básnířka Jarmila Urbánková. Na jižním okraji obce se nachází 2 památné stromy – buk lesní zv. Janův buk (s obvodem kmene 570 cm jeden z nejsilnějších v CHKO Bílé Karpaty) a jeřáb břek zv. Františkův břek.

Potvrzení: razítko z místa, příp. opis tur. orientace

7. Skalky – Modrá voda

Sedlo v nadmořské výšce 445 metrů, rozcestí zelené turistické značky z Nového Dvora k zámku Světlov a žluté turistické značky z Nezdenic do Komní. V lokalitě Skalky se ve 20. letech 20. století začal těžit čedič. V roce 1932 byl v obci Záhorovice otevřen drtič na šterk a výrobu cementového zboží. Po uzavření lomu byl celý lom zatopen vodou a v dnešní podobě je znám pod názvem Modrá voda. Modrá voda je hodně vyhledávána turisty, kteří zde mohou stanovat. Sv. směrem se nachází výrazný vrch Valy. Geomorfologicky je taktéž součástí eruptivního pásma. Jeho příkré svahy z něj v dávné minulosti činily důležitý strategický bod, na vrcholu lze snadno rozeznat zbytky valů tvrziště ze 13. století. Význam místa dokumentují nálezy stříbrných a měděných mincí z doby císaře Trajána.

Potvrzení: opis tur. orientace v sedle

8. Zámek Světlov

Nový Světlov byl postaven v r. 1480 jako hrad na skále nad soutokem Koménky a Olšavy. Hrad postavili bratři Landštejnové (Čtibor, Jaroslav a Zbyněk), po jeho dobudování se staly Bojkovice centrem rozsáhlého panství 25 obcí. Gotický hrad se postupem času opevňoval. V pol. 19. st. byl do té doby hrad na návrh vídeňského architekta Eduarda Kuschee přestavěn ve stylu angl. tudorské gotiky na reprezentační sídlo šlechty. Díky své podobě se zámek Miramare u Terstu je také nazýván „Slováckým Miramare“. Park u zámku býval oborou, která byla zač. 19. st. z velké části přeměněna na angl. park, nejcennější dřeviny jsou v jeho přední části. V r. 1984 byl zámek rekonstruován a zároveň přeměněn na hotel. Při poslední rekonstrukci v l. 2009–10 byl upraven na kulturní a společenské centrum s divadelním sálem. Možná prohlídka současných interiérů s výstupem na věž.

Potvrzení: opis turist. orientace z rozc. před zámkem

Výlet č. 2

Hraniční Třešňovou cestou k vrcholu Javorník

1. Bojkovice

Město na říčce Olšavě se 4460 obyvateli. První zmínka z r. 1362, od r. 1449 městečkem a hosp. střediskem světlovského panství. V 16. st. rozvoj cechovní řemeslné výroby, v 17. st. Bojkovice trpěly ničivými vpády ze sousedních Uher. Důležitým zdrojem obživy obyvatelstva v 16.-19. století bylo soukenictví, moderní průmysl zde zakotvil v r. 1936 zřízením továrny na výbušniny, od r. 1969 název Zeveta (dnes kromě výroby výbušnin a pyrotechniky též strojírenství). Od r. 1935 Bojkovice městem. K památkám patří novogotický zámek Nový Světlov z r. 1850, raně barokní kostel sv. Vavřince na vyvýšenině nad městem, klášter sester dominikánek s dívčí katolickou školou či mariánský sloup z roku 1716. Muzeum Bojkovska seznamuje s historií a národopisem regionu, umístěno zde i městské infocentrum. Poblíž kostela památný dub letní (obvod kmene 475 cm, výška 20 metrů, stáří 300 let).

Potvrzení: razítko z informačního centra

2. Žitková

Velmi rozlehlá kopaničářská obec severně od Starého Hrozenkova, známá svými „bohyněmi“ (čarodějkami), které zde „věštivaly“, vznikla po r. 1750. Základem pro název obce bylo slovo „žitka“ neboli život, který musel být obnovován na území často pustošeném válkami. Pohraniční oblast v 16. až 17. st. často trpěla nájezdy Tatarů, Hunů a Kuruců. Místní lidé se živili pastevectvím a domácí výrobou dřevěného nářadí. Z lidové architektury dochována řada stavení a stodol, v r. 1991 otevřen severně od obce kostelík Panny Marie Kopaničářské. Na katastru obce se nachází několik zajímavých přír. území, jsou to především rezervace Hutě a Pod Žitkovským vrchem. Z okolí nádherné výhledy na slovenská pohoří a do údolí Drietomice. Žitková je dodnes charakteristická stále připomínanými lid. písněmi a krásnými výšivkami. Zvláštním fenoménem pro Žitkovou je lidové léčitelství.

Potvrzení: razítko z restaurace nebo z Muzea posl. žitk. bohyně

3. Šanov

Obec v údolí potoka Rokytenka asi 7 km východně od Bojkovic, prvně připomínána roku 1261. Nad obcí v 17. století zbudovány šance (valy) k obraně proti vpádům z Uher. Roku 1663 byla obec vypálena Tatary a v roce 1704 uherskými povstanci Kuruci. Za německé okupace během II. světové války zde byla německá pohraniční stráž, která hlídala hranici protektorátu. Dne 29. srpna 1944 se v okolí obce odehrál letecký souboj, při kterém byl Němci sestřelen americký letoun a zahynulo devět amerických letců. V budově MŠ Muzeum letecké bitvy nad Bílými Karpaty. K zajímavostem obce patří kamenný kříž z 19. st., roubená stodola u domu čp.25, nad obcí kaple sv. Zdislavy z r. 1993.

Potvrzení: razítko z místa, příp. opis tur. orientace

4. Krhov

Malá obec v údolí Bzovského potoka, součást města Bojkovice. První písemná zmínka o Krhově pochází z roku 1409, od r. 1412 náležel k světlovskému panství. Dodnes si Krhov udržel ráz pastvinářské obce s polním horským hospodářstvím. Zajímavostí obce je výklenková kaplička Nejsv. Trojice. Na západním úbočí Pitínského vrchu (535 m) se nad obcí nachází 10 m vysoká, volně přístupná dřevěná rozhledna „Na Skalce“. Jihovýchodním směrem od obce pomník amerických letců.

Potvrzení: opis modré turist. značky směr Žitková

5. Pramen Olšavy

Pramen Olšavy se nachází na západním úbočí vrchu Bašta (652 m), v nadmořské výšce 642 m v k.ú. obce Šanov při červené turistické značce ze Skaličů na Javorník. Nevýrazný pramen s turistickým přístřeškem, rekonstrukce prameniště proběhla v roce 2015. Pramenící tok Olšava odtud po celé své délce teče převážně západním směrem, protéká například obcemi Pitín, Bojkovice, Uherský Brod či Kunovice. Jedná se o levostranný přítok řeky Moravy, do které ústí u obce Kostelany nad Moravou, jihozápadně od Uherského Hradiště, v nadmořské výšce 177 m. Délka toku je 44,9 km. Plocha povodí měří 520,5 km². Ve středověku řeka ze severu vymezovala hraniční tzv. Luckou provincii na pomezí Moravy a Uher. Dříve byla označovaná jako Olsava.

Potvrzení: opis turist. orientace z rozc. Hradisko či Bašta

6. Na Koncích

Turistické rozcestí s přístřeškem asi 3 km jihovýchodním směrem od obce Šanov na česko-slovenské hranici. Setkává se tu hřebenová červená značka se zelenou značkou od obce Šanov, žlutou značkou od Žitkové, dále tu prochází místně značený okruh ze Šanova a naučná stezka NS Bojkovická, možný sestup po slovenské zelené značce do osady Bzovík. Poblíž rozcestí pramen pitné vody se studánkou. Při cestě na Šanov kamenný památník Letecké srdce od sochaře Jaroslava Kolářa z listopadu r. 2002 připomínající pád amerického letounu B-17G z bitvy v srpnu 1944.

Potvrzení: opis turist. orientace

7. Javorník

Výrazný vrch Bílých Karpat nad Vlárským průsmykem (783 m) ležící přímo na česko-slovenské hranici. Přes vrchol prochází dálková červená turistická značka, od které zde sestupuje modrá značka k nádraží Bylnice, u rozcestníku výšková kniha. Poblíž cesty slovenská dřevěná boží muka Sedembolestné Panny Marie. Z úpatí Javorníku se nabízí krásné panoramatické výhledy na českou i slovenskou stranu hranice. Zjara jsou v místních bučinách bohaté porosty jarních květin jako např. dymnivek, sněženek, orsejů či plicníků. Východním směrem přírodní památka Chladný vrch chránící dva velmi staré bukové porosty s výskytem vzácného tesařka alpského.

Potvrzení: opis červené turist. značky směr Vlárský průsmyk

8. Pláňava (Lazy)

Přírodní rezervaci Lazy tvoří jedna z nejzachovalejších květnatých bělokarpatských luk s prameništěm a mokřady v rozsáhlém komplexu jednosečných luk na údolním svahu Vlárý pod vrchem Pláňava (598 m). Rozptýlená zeleň včetně soliterních stromů je i uvnitř plochy chráněného území, což způsobuje značnou členitost terénu. Pestrou mozaiku vytváří na 290 druhů cévnatých rostlin. Nezvykle bohaté zastoupení mají orchideje - roste zde několik druhů vstavačů, prstnatců, krušítků, vemeníků a dalších. Záplava květů láká celou řadu chráněných motýlů. Rezervace byla vyhlášena v r. 1983, její výměra je 3,13 ha. V současné době se uvažuje o jejím postupném rozšiřování.

Potvrzení: opis turist. orientace u žst. Bylnice

Výlet č. 3   Za majestátními Vršatskými bradly na Slovensko

1. Valašské Klobouky

Město v údolí říčky Brumovky s 5040 obyvateli. Nejstarší zpráva dokládá existenci Klobouk r. 1341. V r. 1356 udělení městských práv privilegiem moravského markraběte Jana Jindřicha (bratra Karla IV.), od r. 1579 právo pečeti červeným voskem. Krajské označení Valašské Klobouky dostalo město až v r. 1872. Od 14. st. se vyvíjelo jako hospodářské centrum rozsáhlého broumovského panství, zdrojem rozvoje byla zdejší řemesla a trhy, v 18. a 19. st. vzkvétalo soukenictví pronikající i na uherské trhy. Textilní tradice pokračovala i zač. 20. stol. tovární výrobou, po r. 1948 přetrvala výroba už jen ve známém družstvu Valaška. Spojení města se světem zlepšilo otevření železniční trati Bylnice – Vsetín v roce 1928. Na Masarykově náměstí v pozdně barokní Staré radnici z r. 1791 sídlí městské muzeum provozující i tzv. Červený dům s expozicí soukenictví, plátenictví či barvířství. Před radnicí stojí historický pranýř, kromě něj nalezneme na náměstí také barokní mariánský sloup z r. 1761 a řadu památek lid. architektury – např. Hornův dům upravený v r. 1994 na měst. úřad nebo secesní Bratmanovu vilu. Dominantou města pův. gotický kostel Nalezení sv. Kříže s pozdějšími renesančními a barokními úpravami., rodiště spisovatele a publicisty Ladislava Mňačka.

Potvrzení: razítko z infocentra, příp. muzea

2. Vršatec

Průsmyk se stejnojmennou chatou nad obcí Vršatské Podhradie sevřený dvěma přír. rezervacemi (PR Vršatské bradlá a NPR Vršatské hradné bradlo). Rezervace Vršatské bradlá byla vyhlášena v r. 1970 v rozloze 83 ha za účelem ochrany vápencového masivu bradlového pásma Bílých Karpat. Zahrnuje hřbet Javorníku, který se táhne ve směru severovýchod – jihozápad, kolem něhož prochází okružní naučná stezka. Asi 0,5 km západně od Javorníku se nachází druhá nejvyšší hora Bílých /Bielych Karpat s názvem Chmělová (925 m). Protější bradlo se zříceninou středověkého kamenného hradu je chráněno od r. 1986 jako nár. přírodní rezervace Vršatské hradné bradlo. Předmětem ochrany je kromě geologicky a paleontologicky významných prvků také teplomilná flóra a fauna skalních stepí se zastoupením druhů obvyklých pro subalpínské pásmo. Osídlení strmého bradla má dlouhou historii a sahá až do doby bronzové. První pís. zmínky pochází z r. 1244, kdy tu stála první strážní věž a malý vojenský tábor, který měl strážit důležitý průsmyk z Uher na Moravu. Ve 14. st. zde postavili královský hrad, který byl kvůli členitému terénu rozdělen na dvě části. Od 15. st., kdy byl na čas obsazen husity, ho vlastní rodina Vršatců. Díky nim pevnost dostává obytný charakter. V r. 1708 při protihabsburské rebelii hrad zničen detonací střelného prachu.

Potvrzení: razítko z chaty, příp. opis tur. orientace

3. Sidonie

Osada na česko-slovenském pomezí, která po rozdělení obou států nakonec připadá České republice, nyní místní částí města Brumov-Bylnice. V roce 1503 uváděna na soutoku Vlára a Vlárky osada Vlára jako součást broumovského panství. Větší obec vznikla až při sklářské huti založené v r. 1788. Sklářskou tradici připomíná dochovaná dělnická kolonie se společnou chlebovou pecí. V roce 1898 zde proběhla první dělnická stávka na Valašsku. Sklárny zanikly po hospodářské krizi v r. 1938. V katastru obce četné archeologické nálezy datované do neolitu i pozdější doby, další pak také z období lidu popelnicových polí. Západně od Sidonie stejnojmenná přír. rezervace (13,06 ha, vyhl r. 1984) chrání 170 let starý bukový porost, unikátní svou výškou a mohutností.

Potvrzení: razítko z osady

4. Královec

Vrch (655 m) asi 2 km jihovýchodně od města Valašské Klobouky. Na vrcholu byla v roce 2006 postavena 22 metrů vysoká dřevěná rozhledna. Z nejvyššího vyhlídkového ochozu, který je umístěn ve výšce 18 metrů nad zemí se naskytá rozhled na Valašské Klobouky, vrcholky Vizovických vrchů, Bílých Karpat nebo Javorníků. Rozhledna je volně přístupná. Asi 0,5 km severovýchodním směrem se pak nachází stejnojmenné rekreační středisko. Na severozápadních svazích se rozprostírá významná přírodní rezervace Javorůvky s četnými prameništi a mokřady.

Potvrzení: razítko z rekr. střediska, příp. opis tur. orientace

5. Nedašova Lhota

Obec v samotném závěru údolí Nedašovky, první písemná zpráva pochází z roku 1503, kdy se osada připomíná v zemských deskách jako součást broumovského panství. V obci typická valašská usedlost čp. 38 a dřevěná zvonice jako charakteristické ukázky lidového stavitelství. Severovýchodně od obce 2 památné duby letní – Karlův dub (obvod kmene 488 cm, výška 25 m, stáří 300 let) a dub na Paseckých Lazech (obvod kmene 507 cm, výška 20 m, stáří 300 let).

Potvrzení: opis turist. orientace z rozc. nad obcí

6. Brezová

Lokalita Brezová leží asi 2 km sz. od slov. obce Vršatské Podhradie. Při rozcestí dálkové červené tur. značky z Vlárského průsmyku s modrou odbočkou k chatě Vršatec se nachází významné poutní místo s kaplnkou Panny Márie Královnej, ke které se každoročně koná okolo 20. srpna pouť stovek věřících z různých koutů Slovenska a Moravy. Kaplička byla postavená v r. 1990, v r. 2012 proběhla její rekonstrukce a čelní stěna byla obložena kamenem. Poblíž kapličky studánka s pitnou vodou.

Potvrzení: opis červené turist. značky směr Sidonie

7. Vlárský průsmyk

Spojnice Moravy se Slovenskem sledující tok řeky Vlára. Průsmyk vznikl zpětnou erozí Vlára, která zde v minulosti prorazila hlavní hřbet Bílých Karpat a strhla do svého povodí horní tok Olšavy. Od pravěku tudy vedla důležitá ochodní i vojenská komunikace (vpády z Uher na Moravu), součástí Jantarové cesty mezi Baltem a Středomořím. Za 2. sv. války zde německá armáda vybudovala protitankovou uzávěru (betonové bloky). Průsmykem s nadmořskou výškou 278 metrů prochází silnice a železniční trať Brno – Trenčianska Teplá, otevřená r. 1888 (dnes již téměř bez provozu).

Potvrzení: opis turist. orientace

8. Brumovský hrad

Královský hrad připomínaný r. 1255 byl zbudován jako pevnost ke střežení Vlárského průsmyku. Hrál důležitou roli za husitských a uherských válek v 15. st., r. 1503 přešel do dědičného vlastnictví šlechty, v r. 1621 hrad dobyli valašští povstalci, ve 2. pol. 17. st. byl oporou proti dalším vpádům z Uher. Za dlouhé vlády Illészházyů v 18. st. ztrácel význam, pozvolna chátral, po r. 1820 opuštěn, zanedlouho podléhá zkáze. Arch. průzkum odkryl cenné zbytky románské architektury hrad. jádra.

Potvrzení: razítko z hradu

Výlet č. 4   Od zříc. hradu Starý Světlov k zámku Nový Světlov

1. Luhačovice

Významné lázeňské město Zlínského kraje s 5110 obyvateli. Od roku 1990 městská památková zóna novodobé architektury. Původní ves připomínána roku 1412 jako majetek hradu Starý Světlov, od r. 1590 sídlo feudálního panství s tvrzí, kterou nahradili r. 1738 Serényiové barokním zámkem. Od r. 1936 Luhačovice městem. Prameny hydrogenuhličitano-chlorido-sodné (slané) kyselky známé již od 16. st. (celkem 17 zdrojů o celkové vydatnosti 15 tis. litrů/hod), od 18. st. staví vrchnost rozsáhlejší lázeňské budovy, z majetku Serényiů vykoupila lázně v roce 1902 akciová společnost, léčí se zde nemoci dýchacích cest, zažívacích orgánů a cukrovka (prameny Vincentka, Ottovka a Aloiska). Nejstarší památkou města je trojkřídový jednopatrový zámek z let 1730-1738 s věží, který je stavebně spojen s kostelem sv. Josefa. V lázeňské centru barokní kaple sv. Alžběty. Rozlehlý lázeňský areál zdobí převážně architektura 20. st., zejména stavby projektované architektem Dušanem Jurkovičem (Janáčkův či Jurkovičův dům). Po 2. sv. válce zbudována Velká kolonáda a instalována Bruselská fontána. Před halou Vincentky pomník balneologa F. Veselého, budovatele moderních luhačovických lázní. Charakteristickou atmosféru mají vilové čtvrti (Pražská či Bílá čtvrť). V areálu lázní muzeum Luhačovického Zálesí, minigalerie rozhleden a městské informační centrum. V okolí města četné naučné stezky a lázeňské okruhy, 2 km sv. od Luhačovic stejnojmenná vodní nádrž s rozlohou 42 ha. Po dobu letní sezóny se v lázních každoročně pořádá Mezinárodní kulturní léto.

Potvrzení: razítko z informačního centra

2. Malenisko

Významné mariánské poutní místo z počátku 18. st. zasvěcené P. Marii Sněžné. Zdejší kostel vzniklý přestavbou původní kapličky, kterou nechal zbudovat hrabě Wolfgang Serenyi, ukrývá obraz Matky Boží kojící Ježíška. Ten je svým námětem ve střední Evropě zcela ojedinělý. Poutní místo bylo odpradávná vyhledávané hlavně díky prameni léčivé vody. Studánka s touto zázračnou vodou patří do areálu poutního místa stejně jako venkovní oltář, menší kaplička nad studánkou nebo křížová cesta stoupající od kostela na nedaleký vrchol Brda. Pozůstatkem staré aleje je 250 let stará lípa malolistá.

Potvrzení: opis žluté turist. značky směr Luhačovice

3. Starý Světlov

Zbytky středověkého hradu zbudovaného ve 14. století. V r. 1360 patřil Šternberkům, po husitských válkách zde vládl uherský válečník Pankrác ze Svatého Mikuláše. V první polovině 15. st. byl hrad strategickou pevností, ke konci stejného století byl však opuštěn a od 16. st. je označován jako pustý. V terénu jsou patrné příkopy a valy. Kromě nich lze najít nepatrné pozůstatky pláštěvé zdi a paláce.

Potvrzení: opis tur. orientace

4. Řetechov

Řetechov je místní část města Luhačovice, od kterého je vzdálena cca 3 km severním směrem. První zmínka o vsi je z roku 1412, název obec získala přivlastňovací příponou -ov k osobnímu jménu Břetech, který je zkratkou jména Břetislav. Mezi pamětihodnosti obce patří kaplička svatě Anežky České a katastrálně i socha svatého Františka Saleského ležící při silnici z Pradliska do Provodova.

Potvrzení: razítko z místa, příp. opis tur. orientace

5. Luhačovická přehrada

Vodní nádrž asi 2 km severovýchodně od Luhačovic sloužící vodohospodářským a rekr. účelům byla postavena na malé říčce Šťávnici v roce 1930. Její výstavba ovšem začala ještě před 1. svět. válkou, již v roce 1913. Na přehradě nejvíce zaujme zajímavě řešená kamenná vpusť. Zemní sypaná hráz dosahuje výšky 22 m a 249 m délky v koruně. Vodní plocha nádrže má rozlohu 42 ha a objem vody v nádrži činí 2,7 mil. m³. V okolí rozsáhlá rekreační oblast s autokempinkem, soukromými chatami i veřejnými rekreačními středisky. Nedaleká obec Pozlovice nechala ke 100. výročí zahájení stavby Luhačovické přehrady vystavět naučný chodník s informačními panely. Z pěti tabulí se dozvíte informace o historii místa, důvody výstavby přehrady nebo třeba také o jejím současném využití.

Potvrzení: opis tur. orientace z hráze přehrady

6. Pozlovice

Starobylá obec plynule navazující v údolí Pozlovického potoka na Pražskou čtvrť města Luhačovice. Pozlovice leží na samé hranici chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty, zdejší lesnatá krajina tvoří plynulý přechod mezi kopcovitým Valašskem a rovinatým Slováckem. Ráz krajiny dotváří i nedaleká přehradní nádrž. První zpráva o obci z roku 1287. Pozlovice se řadí ke starým sídlům Luhačovického Zálesí. Písemná zpráva je z roku 1412, tehdy patřily Elišce ze Šternberka na světlovském panství, která vlastnila nedaleký gotický hrad Starý Světlov. Městečkem Pozlovice od r. 1785, současným statutem je ovšem městys. Dominantou obce kostel svatého Martina z 16. stol., přestavěný v 18. stol. v barokním stylu. Uvnitř kostela se nachází hrobka hraběcího rodu Serényiů. Před kostelem kříž z roku 1763, z 18. století pochází i socha sv. Jana Nepomuckého a místní fara. V Pozlovicích se nachází také turistické informační centrum a poštovna. K nejvýznamnějším osobnostem Pozlovic patří univerzitní profesor PhDr. Ant. Václavík (1891 – 1959), autor monografie Luhačovické Zálesí.

Potvrzení: razítko z obce

7. Sehradice

Zřícenina hradu na vrcholu Sehrad (551 m) asi 8 km severovýchodně od Luhačovic nad obcí Horní Lhota. Hrad nazývaný též Engelsberg (Andělská hora), Tetov nebo Vala vznikl na konci 13. století. Nechal ho tady postavit olomoucký biskup Bruno ze Šaumburka, který tak chtěl chránit Slavičínskou provincii proti vpádům z Uher. Kolem r. 1400 zde vládli Cimburkové, po husitských válkách uherský válečník Pankrác ze Sv. Mikuláše, který měl v držení též nedaleký hrad Starý Světlov. Významný rod Tetourů z Tetova držel hrad v době, kdy byl již opuštěný. Od 16. století je hrad označován jako pustý. Dnes je zřícenina již zčásti nepatrná, ale v terénu lze rozpoznat jednotlivé valy složitěho předhradí. Patrné je také malé zdivo a vyvýšenina, na které stávala věž. U zříceniny se nachází malé jezírko.

Potvrzení: opis tur. orientace z rozc. pod vrcholem

8. Přečkovice

Místní část města Bojkovice nacházející se 4 km sz. směrem v údolí potoka Kladenka. První hist. zmínka z r. 1376, od r. 1466 vlastnictvím Cimburků, v r. 1481 přepouští Kunka z Cimburka zpustlé Přečkovice po uher. válkách světlovskému panství. Od r. 1633 náležely k luhačovickému dominiu rodu Serenyiů. Hlavní obživou obyvatel zemědělství, dodnes si Přečkovice zachovaly charakter pastvinářské obce s polním hospodářstvím. Zajímavou památkou slouповá boží muka z r. 1746.

Potvrzení: opis žluté turist. značky směr Bojkovice

Výlet č. 5 Cestou hrdinů SNP na nejvyšší vrchol Bílých Karpat

1. Velká Javořina

Nejvyšší vrchol pohoří Bílé/Biele Karpaty (970 m) na česko-slovenské hranici. Z travnatého temene s retranslačním televizním vysílačem kruhový rozhled na Moravu i Slovensko. Turistické a lyžařské středisko s vleky a horskou chatou na slovenské straně. Na české straně vrcholu národní přírodní rezervace Javořina (165,87 ha, vyhl. v l. 1933 a 2007) chránící pralesovitý porost nejvyšších poloh Bílých Karpat s přirozenou skladbou dřevin (buk, javor, jasan) na vápnitém flyši a dále navazující horské louky s ohroženými rostlinami a živočichy. Na českou národní přírodní rezervaci navazuje na slovenské straně hory přírodní rezervace Velká Javorina (82,98 ha, vyhl. r. 1988). Historie ochrany celého komplexu sahá až do roku 1909. Samotná Javořina je místem vzájemného setkávání Čechů a Slováků od doby slovenského povstání v r. 1848 až do dneška. Během 2. světové války tudy přešlo přes 2500 Čechů na Slovensko, aby bojovali proti nacistickým okupantům. Poslední červencovou neděli se na vrcholu konají "Slavnosti bratrství Čechů a Slováků", od r. 1992 se také pravidelně pořádá "Silvestrovské setkání Čechů a Slováků". Přes vrchol prochází dálková červená turistická značka E8 „Cestou hrdinů SNP“.

Potvrzení: opis turist. orientace z vrcholu

2. Holubyho chata

Turistická chata a restaurace s celoročním provozem nacházející se na vých. svahu Velké Javořiny. Výstavbu horské útulny na Velké Javořině inicioval Klub československých turistů v Uherském Brodě a ve Staré Turé a dále ministerstvo obchodu. Základní kámen byl položen 8. července 1923, jako stavitel byl vybrán Josef Jirásek z Uherského Brodu. Původní chata sloužila pouze 2 roky než vyhořela do základů. Nová chata byla slavnostně otevřena 22. června 1930, architektem Fr. Svoboda z Prahy a stavitelem J. Hanuš z Uherského Brodu. Rozsáhlejší rekonstrukci provedla společnost RaJ Trenčín až v roce 1968, vystavěn byl vodovod a kanalizace. Po r. 1989 chata v soukromých rukách, od r. 2006 majitelem Míro Martinček. V letech 2010 až 2011 důkladná rekonstrukce, chatě navracena kamenná terasa s architektonicky zajímavým vstupem. Chata je pojmenována na počest slovenského protestantského kazatele, botanika a národopisce Jozefa Ludovíta Holubyho.

Potvrzení: razítko z chaty

3. Květná

Pohraniční ves v údolí Klanečnice, součást obce Strání, významný silniční přechod na Slovensko. Pprochází tudy silnice I/54 z Veselí nad Moravou do Nového Města nad Váhom. Při silnici se nachází jedny z nejstarších skláren u nás. Moravské sklárny v Květné založil v r. 1794 kníže Lichtenstein pro velké zásoby bukového dřeva potřebného pro vytápění sklářských pecí. V r. 1848 se majitelem hutě stává firma Josef Zahn. Vedoucí provozu Emanuel Zahn nechává zbudovat další sklářskou pec a zavádí výrobu jemného křišťálového skla zdobeného broušením, hranováním a rytím. V r. 1986 se výrobní program rozšiřuje o leptané sklo, dále se zavádějí dekorační techniky ocelotisk, panto a giloš, ledování, matování a později malování a zlacení. Ve sklárně se udržela výroba i v průběhu 2. světové války, k zavření sklárny došlo jen díky nepovedené privatizaci v r. 2002, naštěstí byla výroba brzy obnovena a proslulé výrobky jsou v současnosti vyváženy do 72 zemí světa. V Květné cenná lidová architektura, vyhlášené jsou masopustní zvyky (fašanky), okolím Květné prochází 6,6 km dlouhá stejnojmenná naučná stezka „NS Květná“ s 9 zastaveními.

Potvrzení: razítko z obce

4. Korytná

Obec v závěru údolí Korytnice, asi 8 km jižně od Uher. Brodu. První pís. zpráva pochází z roku 1331. Dominantou obce pův. pozdně gotický kostel sv. Václava z 15. st. přestavěný poč. 18. století. Na jeho věži se dochovaly zvony z r. 1878 od vídeňské firmy Ignáze a Petra Hiltzerových. V Korytné pravidelně udržované lid. zvyky a obyčeje. Jihovýchodně od obce sirný pramen Smrad'áčka, uváděný jako léčivý již v 16. st., na pastvině záp. směrem památná hrušeň obecná zv. Hruška Pavlových (obvod kmene 285 cm, výška 13 m, stáří 150 let). Jižně od obce 13 m vysoká rozhledna Obecnice.

Potvrzení: opis z rozc. Dubina nad Korytnou

5. Kamenná bouda

Lesní lovecká chata z roku 1903. Před chatou turistické rozcestí s parkovištěm pro osobní automobily, nejbližší výchozí místo na Velkou Javořinu. Nedaleko památný dub letní (obvod kmene 380 cm, výška 23 m, stáří 200 let). Při cestě k silnici I/54 se po levé straně rozprostírá přírodní památka Bahulské jámy (14,09 ha, vyhl. r. 1982). Jedná se o zbytek květnatých luk někdejšího bohatého lučního komplexu v okolí kóty Lesná (696 m). Z Lesné pěkné výhledy na Velkou Javořinu.

Potvrzení: opis červené tur. značky směr V. Javořina

6. Nová hora

Přírodní rezervace (29,61 ha, vyhl. r. 1982) chránící území orchidejových luk s mozaikou mokřadů, lesíků, ostrůvků křovin, bývalých pastvin či starých ovocných sadů. Na rozmanité prostředí je vázáno velké množství nejrůznějších druhů rostlin a živočichů, kriticky ohroženým druhem orchidee je tořič čmelákovitý Holubyho. Nad přírodní rezervací stejnojmenný vrchol (552 m) s pěkným výhledem jak na Velkou Javořinu, tak opačným směrem na Velký Lopeník. Na sv. úbočí Nové hory 2 prameny uhličitě minerální vody zv. Březovská či Janáčkova kyselka.

Potvrzení: opis tur. orientace

7. U Křížku

Rozhledna v nadm. výšce 600 metrů nacházející se cca 1,5 km záp. od obce Březová. Vyhlídková věž byla postavena v r. 2011 společně s dalšími pěti identickými stavbami v mikroregionu Východní Slovácko (Králov, Pod Vojanskú, Obecnice, U Trojice a Hrábce) s cílem oživit turistický ruch. Jedná se o 13 metrů vysoké, volně přístupné, rozhledny ze smrkového dřeva. Nejbližší přístup k rozhledně U Křížku je ze silničního sedla mezi Březovou a Nivnicí. Přímo k věži odbočka z červ. turist. značky.

Potvrzení: opis tur. orientace v sedle

8. Nový Dvůr

Nový Dvůr je samota (hájozna) spadající pod obci Komňa. Při silnici I/50 z Uherského Brodu do Trenčína také známý motorest Rasová, sv. směrem od něj stejnojmenná přír. památka se starým zatopeným lomem ve flyšových pískovcích. Lom je útočištěm řady chráněných rostlin a živočichů, především obojživelníků. Ze severně ležící obce Komňa pocházel rod Komenských, z něhož vzešel i samotný Jan Ámos, 2 km západně od Nového Dvora rozhledna Pod Vojanskú.

Potvrzení: razítko z motorestu, příp. z obce Komňa

Výlet č. 6

Podél Vlárské dráhy k zámku ve Slavičíně

1. Brumov-Bylnice

Brumov-Bylnice je město v okrese Zlín ve Zlínském kraji, v údolí říčky Brumovky asi 6 km jižně od Valašských Klobouk a 30 km jv. od Zlína. Utvořeno bylo r. 1964 sloučením obou obcí, žije zde okolo 5680 obyvatel. První důkazy o osídlení pocházejí již ze starší doby kamenné. V první polovině 13. století zde byl zbudován pozdně románský královský hrad. Kromě hradu je další dominantou obce gotický kostel sv. Václava s kamennou sochou patrona kostela dat. 1217, stavebně upravovaný v 16. a 17. století, s renesančními náhrobkou pánů z Lomnice z let 1533 a 1537. Poslední rozšíření bylo na kostele provedeno r. 1834. Na vedlejším návrší kaple sv. Anny z r. 1888. Na náměstí se nachází barokní socha sv. Gotharda, sousoší Nejsv. Trojice, socha sv. Floriána a kašna z r. 1868. Nejstarší je socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1730. V bývalé panské vile z poč. 20. stol. sídlí městské muzeum a informační centrum. Významným podnikem v městečku býval pivovar (v současnosti jen nový minipivovar z r. 2015). Pivovar byl nejstarším průmyslovým podnikem na Valašsku (1574). Další průmyslový rozvoj v obci se urychlil až založením závodu MEZ v r. 1946, po jehož zániku při privatizaci koncem 20. století pokračuje v elektrotechnické výrobě řada menších firem. Brumov je rodištěm spisovatele a publicisty Ludvíka Vaculíka.

Potvrzení: razítko z muzea či infocentra

2. Hložecká kaple

Osamělá stavba postavená poblíž vrcholu Hložec asi 4 km jihozápadně od města Brumov-Bylnice, katastrálně spadající pod obec Křekov. Hložecká kaple je zasvěcena Panně Marii a stojí na místě bývalé kaple barokní. Malby v kapli připomínají vpád Tatarů v roce 1663 a kurucké války v letech 1704 – 1711. Kaple byla postavena roku 1953 vlachovskými zedníky podle návrhu Františka Rafají. Malířem obrazu, znázorňujícího zdejší zázrak, je Jaroslav Skryja. Na třista žen s malými dětmi a starci z Křekova, Lipiny, Vlachovic se zde prý v době vpádů ukryli, aby zachránily alespoň holé životy. Nájedníci je sice objevili, ale díky zásahu Madony nedošlo k masakru, poutě k Panně Marii se zde konají v srpnu, vede sem několik turisticky značených cest z různých směrů.

Potvrzení: opis tur. orientace

3. Slavičín

Město 23 km jv. směrem od Zlína s 6650 obyvateli. Co do počtu obyvatel jedno z největších měst v Bílých Karpatech. Tradice osídlení této oblasti je velmi stará. Slavičín je připomínám již v r. 1256 jako městečko a sídlo samostatného feud. statku (léno olomouckého biskupství). Důležitým zdrojem obživy místních obyvatel bylo v 19. st. zvěrokleštěství. V r. 1860 založena koželužská dílna, která se ve 20. st. rozrostla ve větší kožedělný podnik (firma Pivečka, po r. 1948 Svit). V r. 1936 založena v lesích sv. od města zbrojní továrna Vlárské strojírny (dnes v areálu prům. zóna s menšími podniky). Od r. 1964 Slavičín městem. Mezi kult. památky patří především kostel sv. Vojtěcha na vyvýšenině nad městem založený ve 13. st. a trojkřídlý barokní zámek z pol. 18. st. na místě původní středověké tvrze. Zámek byl koncem 19. st. novorenesančně upraven, v zámeckém parku řada památných dubů zimních (stáří 150 až 200 let). Severně od města Pivečkův lesopark z r. 1936 založený především pro zaměstnance obuvnické firmy. Na náměstí ve Slavičíně známá budova Záložna, středisko místního kult. a společenského života. Na Horním náměstí městské muzeum s arch. sbírkami. V okolí města významné nálezy z doby lidu popelnicových polí se stopami pozdějšího slovanského osídlování.

Potvrzení: razítko z inf. centra

4. Jelenovská

Izolovaný horský masiv se stejnojmenným rekr. střediskem a hotelem nacházející se jižně od města Val. Klobouky. Jelenovská nabízí v zimě dobré lyž. terény. Nad sjezdovkou skiareálu Pechancovy lůky pam. dub zimní zv., „Pechancův dub (obvod kmene 405 cm, výška 29 m, stáří 200 let). Nejvyšší vrchol hřbetu nese název Stráně a měří 664 m, od horského hotelu leží necelý kilometr jz. směrem.

Potvrzení: razítko rekr. střediska, příp. opis tur. orientace

5. Štítná nad Vlárí-Popov

Obec (2200 obyvj.) ležící v údolí Vlárý jz. od Brumova-Bylnice. První pís. zmínka o Štítně nad Vlárí a Popově se objevuje r. 1374, ale osada Štítná vznikla již daleko dříve. Od 2. pol. 13. st. patřila pod brumovské panství a od r. 1662 byla součástí Brumova. V r. 1663 obec vypálena, v r. 1877 vyhořelo znovu 109 domů. V r. 1964 dochází ke sloučení Štítné a Popova, v r. 1976 připojena i obec Jestřábí. Památkou kostel sv. Josefa z 18. st. s plastikou „Smrt sv. Josefa“, v interiéru Křížová cesta z pálené hlíny z r. 1938. V obci prožila dětství spisovatelka Amálie Kutínová, autorka knih o Gabře a Málince. Obcí prochází žel. trať St. Město – Vlárský průmysk, tzv. Vlárská dráha, zastávka v míst. části Popov.

Potvrzení: opis z rozc. Popov

6. Bohuslavice nad Vlárí

Obec se nachází v okrese Zlín v údolí řeky Vlárý, zhruba 3,5 km východně od Slavičina, od kterého se Bohuslavice osamostatnily v r. 2001. První a nejst. dochovaná zmínka pochází z r. 1365, kdy byla součástí světlov. panství v držení mocného rodu Šternberků. V centru obce kaple P. Marie Ustavičné pomoci, vysvěcená v r. 1942. Z téhož roku také kamenná socha P. Marie Lurdské. Z církev. památek stojí ještě za zmínku pískovcová barokní socha sv. Floriána z r. 1755. Na katastru obce se územní oblast Vyšehrad, odkud pocházejí nálezy kultury lužických popelnicových polí z pravěkého období.

Potvrzení: opis modré tur. značky směr Slavičín

7. Divnice

Místní část města Slavičina, v minulosti obec samostatným feudálním statkem. Jeho majitelé zde počátkem 19. st. vybudovali na pahorku nad vsí nevelký klasicistní zámek. Budova obklopená parkem zůstala i po r. 1948 v soukromém vlastnictví, po r. 1970 však stavebně znehodnocena a zdevastována, v 80. letech musela být budova na náklady státu zbořena. Na návsi mariánský sloup a barokní sochy sv. Floriána a sv. Tekly, při silnice k Hrádku socha sv. Jana Nepomuckého.

Potvrzení: razítko z obce

8. Kolelač

Vodní nádrž Bojkovice, též Kolelač, podle toku na kterém leží, byla uvedena do provozu v r. 1966. Výstavbu nádrže jako zdroj vody pro strojírenský průmysl v Bojkovicích podpořilo na zač. 60. let 20. st. ministerstvo všeobecného strojírenství. Nynějším hlavním účelem vodního díla je zajistit dostatek vody pro skupinový vodovod Uherský Brod a udržovat minimální průtok v toku pod hrází. Sypaná hráz je dlouhá 198 metrů a 16 metrů vysoká. Přehrada je pro veřejnost nepřístupná.

Potvrzení: opis z rozc. Vasilsko